

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604536

ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα 3.04.2018

αριθμός απόφασης 1930

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»

γ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμ. ΔΕΔ 1126366ΕΞ2016/30.08.2016(ΦΕΚ2759/τ.β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 4.12.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, με Α.Φ.Μ., κατοίκου Χίου, οδός, κατά: α)της με αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης και β) της με αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Το με αριθ. πρωτ. εισ. ΔΕΔΕΙ2018ΕΜΠ/27.03.2018 συμπληρωματικό υπόμνημα που κατέθεσε ο προσφεύγων στην υπηρεσία μας.

6. α) Την με αριθ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης και β) την με αριθ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης, των οποίων ζητείται η ακύρωση.
7. Την από 7.12.2017 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 4.12.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

α) Με την με αριθ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος διαφορά κύριου φόρου ποσού 3.410,87 ευρώ, πλέον συμπληρωματικός φόρος ύψους 23.091,27 ευρώ, πλέον πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας ποσού 13.251,07 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 39.753,21 ευρώ.

β) Με την με αριθ./2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος διαφορά κύριου φόρου ποσού 3.410,87 ευρώ, πλέον συμπληρωματικός φόρος ύψους 23.091,27 ευρώ, πλέον πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας ποσού 13.251,07 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 39.753,21 ευρώ.

Οι ως άνω διαφορές φόρου ακίνητης περιουσίας προέκυψαν επί τη βάσει της από 10.07.2017 έκθεσης μερικού ελέγχου ΦΜΑΠ Ν.2459/1997, ΕΤΑΚ Ν.3634/2008, ΦΑΠ Ν.3842/2010 και Ν.3986/2011 & ΕΝΦΙΑ Ν.4223/2013, του ελεγκτή της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης,, όπου ο έλεγχος έκρινε τις υποβληθείσες δηλώσεις ανακρίβεις, ως προς την φορολογητέα αξία οικοπέδων ιδιοκτησίας του εντός των ορίων οικισμού του Δήμου Χίου με έκταση α) 7.438,87 τ.μ. (πλήρη κυριότητα), β) 3.593,84 τ.μ. (επικαρπία), γ) 4.434,27 τ.μ. (επικαρπία) και δ) 15.783,96 τ.μ. (επικαρπία) τα οποία δηλώνονταν ως αγροτεμάχια ενώ πρόκειται για οικόπεδα. Κατόπιν αυτού ο έλεγχος προσδιόρισε την συνολική φορολογητέα αξία των ακινήτων του προσφεύγοντος σε 2.949.127,11 ευρώ για τα έτη 2014 και 2015 αντί της δηλωθείσας αξίας ποσού 174.343,15 ευρώ. Συνεπεία του εν λόγω ελέγχου εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες πράξεις. Για τα έτη 2014 και 2015 επειδή υπάρχουν κτίσματα άνω των 100 ετών, σύμφωνα με τον ν.4223/2015, για τα οικόπεδα θεωρείται ότι ο Σ.Α.Ο. έχει εξαντληθεί και μηδενίζεται ο κύριος φόρος του οικοπέδου.

Ο προσφεύγων κατείχε, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα πλήρους κυριότητας επί οικοπέδου κείμενο στο Δήμο Χίου, έκτασης 7.438,37 τ.μ. και το δικαίωμα της επικαρπίας τριών οικοπέδων κείμενων επίσης στο Δήμο Χίου έκτασης 3.593,84 τ.μ., 4.434,27 τ.μ. και 15.783,96 τ.μ.

Σύμφωνα δε με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος επρόκειτο για ενιαία εδαφική έκταση ευρισκόμενη στο Δήμο Χίου, η οποία καλλιεργείται αδιαλείπτως κατά τα τελευταία τετρακόσια (400) χρόνια από γεωπόνους της οικογένειάς του και τους προγόνους τους. Στο εν λόγω ακίνητο καλλιεργούνται εσπεριδοειδή σε έκταση περίπου 16 στρεμμάτων, αμυγδαλιές σε έκταση περίπου 6 στρεμμάτων, ελιές σε έκταση περίπου 7 στρεμμάτων και κηπευτικά σε έκταση περίπου 2 στρεμμάτων, με τις δεντροκαλλιέργειες να καταλαμβάνουν έτσι ποσοστό μεγαλύτερο του 90% της συνολικής του έκτασης. Το έδαφος δε του εν λόγω ακινήτου είναι απολύτως κατάλληλο για την καλλιέργεια των ανωτέρω ειδών, καθώς προέρχεται από αλλουβιακές και παράκτιες αποθέσεις ιζηματογενών πετρωμάτων της τεταρτογενούς περιόδου και ως εκ τούτου θεωρείται ιδιαίτερα παραγωγικό. Επιπλέον για την καλλιέργεια των ειδών αυτών υπάρχουν εντός του ακινήτου γεωργικά μηχανήματα του 19ου αιώνα, ενώ αρδεύεται χάρη στα πέντε παλιά μαγνανοπήγαδα που βρίσκονται σ' αυτό, μαζί με τις στέρνες και τα πέτρινα κανάλια τους. Πέραν της γεωργικής αξίας του ακινήτου για την παραγωγή εδωδιμων προστατευόμενων προϊόντων, το εν λόγω ακίνητο αποτελεί έναν σημαντικό πνεύμονα πρασίνου για την περιοχή ενώ έχει ιδιαίτερη ιστορική και πολιτιστική αξία, αφού εντός αυτού βρίσκονται κτίσματα χρονολογούμενα από τα τέλη του 19ου αιώνα, η εκκλησία (χρονολογούμενη από το 1965) με τους τάφους πλείστων ευεργετών της Χίου και του Κατόπιν υποβολής αιτήσεως προς την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου των και για χαρακτηρισμό της παραγωγικότητας αγροτεμαχίου ως Γεωργική Γη Υψηλής Παραγωγικότητας, εκδόθηκε η με αριθ. πρωτ./5.01.2017 πράξη του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Λέσβου σύμφωνα με την οποία έκταση εμβαδού 23.812,07 τ.μ. του υπό κρίση ακινήτου, χαρακτηρίστηκε ως Γεωργική Γη Υψηλής Παραγωγικότητας (Γ.Γ.Υ.Π.). Στη συνέχεια ο προσφεύγων προσκόμισε στην υπηρεσία μας την με αριθ. πρωτ./1.03.2018 βεβαίωση της Διεύθυνσης Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Χίου, σύμφωνα με την οποία για το εν λόγω ακίνητο που έχει χαρακτηριστεί ως αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας, απαγορεύεται κάθε άλλη δραστηριότητα εκτός από αγροτική εκμετάλλευση και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από σταθμούς ΑΠΕ, κατά συνέπεια δεν μπορεί να οικοδομηθεί όπως τα λοιπά γεωτεμάχια, επιπλέον εισάγεται ρητή απαγόρευση κατάτμησης αυτού εκτός αν αυτόν γίνει κατόπιν αδείας της οικίας Δ/σης Αγροτικής Ανάπτυξης και μόνο εφόσον με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η αγροτική εκμετάλλευση. Τέλος, με την αριθ./2017 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Χίου προτείνεται το αμιγώς αγροτικό τμήμα του ακινήτου να χαρακτηριστεί στο υπό κατάρτιση Σχέδιο Πόλεως ως περιοχή ειδικής προστασίας (Π.Ε.Π.).

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση προσφυγή ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων και την διαγραφή των εις βάρος του καταλογισθέντων ποσών, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Οι προσβαλλόμενες πράξεις τυγχάνουν ακυρωτέες καθόσον η Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης κατ' εσφαλμένη ερμηνεία της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν.4223/2013 θεώρησε ότι τα δικαιώματά του επί του επίμαχου ακινήτου (αγροτεμάχιο), δεν τυγχάνουν απαλλαγής από τον ενιαίο φόρο ιδιοκτησίας ακινήτων και δη από τον συμπληρωματικό φόρο. Οι εδαφικές εκτάσεις που βρίσκονται εκτός σχεδίου πόλης ή εκτός οικισμού απαλλάσσονται από τον ενιαίο φόρο ιδιοκτησίας ακινήτων καθόσον δεν αντανακλούν ουσιώδη πραγματική φοροδοτική ικανότητα του φυσικού προσώπου που διατηρεί επ' αυτών εμπράγματα δικαιώματα πλήρους ή ψιλής κυριότητας, λόγω του ότι δεν προορίζονται για ανοικοδόμηση και αστική αξιοποίηση.
2. Ο κατ' έλεγχο υπολογισμός της φορολογητέας αξίας των επίμαχων ακινήτων ως εάν να επρόκειτο για οικόπεδα, βάσει του συστήματος του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας ακινήτων κατ' άρθρο 41 του ν.1249/1982, προσκρούει στα άρθρα 4 παρ. 5 και 24 παρ. 1 του Συντάγματος.
3. Ο υπολογισμός της φορολογητέας αξίας του υπό κρίση ακινήτου τυγχάνει νομικώς πλημμελής ως ανατιολόγητος και σε κάθε περίπτωση παρίσταται εσφαλμένος στο πλαίσιο του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων.

Επειδή, για πράξεις που εκδίδονται από 01.01.2014, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύει: «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης...».

Ειδικότερα, όσον αφορά τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, σύμφωνα με την παρ. 1 του ίδιου άρθρου και νόμου (Κ.Φ.Δ.), αυτές εμπροθέσμως και παραδεκτώς προσβάλλονται με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.4223/31-12-2013 ορίζεται ότι:

«1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

2. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφάνειας επί του ακινήτου. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται και στα εμπράγματα ή ενοχικά δικαιώματα της αποκλειστικής χρήσης θέσης στάθμευσης, βοηθητικού χώρου και κολυμβητικής δεξαμενής, που βρίσκονται σε κοινόκτητο τμήμα του ακινήτου και αποτελούν παρακολούθημα των παραπάνω εμπραγμάτων δικαιωμάτων.

Εξαιρετικά, επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής, καθώς και στη δέσμευση δικαιωμάτων επί του ακινήτου από Ο.Τ.Α. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2.

3. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο.

4. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης.

5. Για τον καθορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου, όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου. Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στην οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ίδιου ως άνω νόμου, καθορίζεται λεπτομερώς ο τρόπος υπολογισμού του κύριου φόρου που αναλογεί στα δικαιώματα επί των γηπέδων και οικοπέδων εντός οικισμού, με βάση τα επί μέρους χαρακτηριστικά τους.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ίδιου ως άνω νόμου, περί υπολογισμού του συμπληρωματικού φόρου:

«1. Στην αξία των δικαιωμάτων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 επιβάλλεται συμπληρωματικός ΕΝ.Φ.Ι.Α., ο οποίος υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων του παρόντος. Η αξία των δικαιωμάτων αυτών υπολογίζεται κατά τα ποσοστά που προκύπτουν από την ανάλογη εφαρμογή των παραγράφων 3 έως και 7 του άρθρου 2».

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, εν προκειμένω η αρμόδια Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης κατόπιν εγγράφου που απέστειλε στην Δ/ση Υπηρεσίας Δόμησης Χίου με το οποίο ζητούσε να μάθει αν τα υπό έλεγχο ακίνητα βρισκόταν εντός ή εκτός σχεδίου ή οικισμού κατά τις ελεγχόμενες περιόδους, έλαβε την απάντηση

ότι τα ακίνητα αυτά κατά την χρονική περίοδο 1.1.2006 – 31.12.2014 βρισκόταν εντός ορίων οικισμού προϋφιστάμενου του 1923. Συνεπώς, όσον αφορά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι πρόκειται για αγροτεμάχια και άρα έπρεπε να τύχει απαλλαγής από το φόρο ακίνητης περιουσίας, αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών. Ο έλεγχος εφάρμοσε τις ως άνω διατάξεις και υπολόγισε ορθώς την φορολογητέα αξία των ακινήτων και συνεπώς ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί εσφαλμένου υπολογισμού απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, ειδικότερα όσον αφορά τον υπολογισμό του Συντελεστή Οικοπέδου (Σ.Ο.), σύμφωνα με την (ΠΟΛ 1214/31.7.98, ΦΕΚ 851/Β/12.08.98) λήφθηκε υπόψη η συνολική επιφάνεια (έκταση) του οικοπέδου σε τετραγωνικά μέτρα και όχι η ελάχιστη επιφάνεια του κατά κανόνα αρτίου οικοπέδου της περιοχής στην περίπτωση οικοπέδων που μπορούν να κατατμηθούν σε μικρότερα άρτια οικόπεδα, δεδομένου ότι δεν προσκομίστηκε από τον προσφεύγοντα σχετική βεβαίωση κατάτμησης και αρτιότητας – οικοδομησιμότητας από την αρμόδια υπηρεσία. Συνεπώς ορθά υπολογίστηκε από την αρμόδια φορολογική αρχή ο συντελεστής οικοπέδου και ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 25 του άρθρου 2 της με αριθ. 1067780/82/Γ0013/9.06.1994 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ 549/ Β/15.07.1994): «25.Αν ένα ακίνητο ανήκει κατά πλήρη κυριότητα σε ένα ή περισσότερα από ένα πρόσωπα (συνιδιοκτησία) εφαρμόζεται μειωτικός συντελεστής. Η συνιδιοκτησία πρέπει να υπάρχει στο πρόσωπο του υπόχρεου σε φόρο. Δεν εφαρμόζεται συντελεστής συνιδιοκτησίας όταν ο υπόχρεος σε φόρο είναι ή γίνεται μόνος κύριος όλου του οικοπέδου καθώς και σε περίπτωση διαχωρισμού της επικαρπίας από την ψιλή κυριότητα. ...». Άρα, εν προκειμένω ορθώς προσδιορίστηκε ο συντελεστής συνιδιοκτησίας δεδομένου ότι από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης προκύπτει ότι ο προσφεύγων τυγχάνει είτε ιδιοκτήτης τμήματος του επίμαχου ακινήτου κατά πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100%, είτε επικαρπωτής κατά ποσοστό 100% των τμημάτων του εν λόγω ακινήτου που μεταβίβασε στις θυγατέρες του και επομένως ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος τυγχάνει απορριπτέος.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 4.12.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ. και την επικύρωση: α)της με αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης και β) της με αριθ./2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης.

Α. Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2014 με αριθ./6.09.2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης:

Κύριος Φόρος	3.410,87 ευρώ
Συμπληρωματικός Φόρος	23.091,27 ευρώ
Πρόστιμο αρ. 58 Κ.Φ.Δ. ανακρίβειας	13.251,07 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	39.753,21 ευρώ

Β. Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων 2015 με αριθ./6.09.2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης:

Κύριος Φόρος	3.410,87 ευρώ
Συμπληρωματικός Φόρος	23.091,27 ευρώ
Πρόστιμο αρ. 58 Κ.Φ.Δ. ανακρίβειας	13.251,07 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	39.753,21 ευρώ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.